

[Forsvarsministeren.]

sen spurgte, om vi vil forhandle om lokalforsvarets opbygning, og rettede kritik imod den nuværende ordning. Dertil vil jeg sige, at det vil vi da gerne. Jeg er da ganske sikker på, at hvis spørgsmålet bliver taget op i kommissionen, vil man gerne høre hr. Kjeld Olesen sine synspunkter, og jeg vil også gerne selv se nærmere på, om vi kan foretage ændringer med hensyn til lokalforsvarets opbygning. Det er vi selvfølgelig åbne over for.

Vedrørende uddannelsen af værnepligtige kan jeg henvise til de forsøg, der bliver gjort på kommissionens foranledning, og også til forskellige andre foranstaltninger, der er sat i gang efter Thomsenrapportens fremkomst og også efter andet arbejde.

Endelig blev der spurgt, hvor mange af de 13.000, man regner med inden for hæren, der kan betragtes som færdiguddannede, idet hr. Kjeld Olesen gik ud fra, at man ikke kunne være færdiguddannet, når man kun havde haft mellem 3 og 6 måneders tjenestetid. Jeg er ikke enig med hr. Kjeld Olesen i, at de pågældende ikke kan betragtes som indgående i styrkerne på en sådan måde, at de kan anvendes til formålet, men til besvarelse af spørgsmålet kan jeg sige, at ca. 10.000 har en uddannelsestid på over de 6 måneder, som jeg forstår hr. Kjeld Olesen regner med skulle være minimum for, at en værnepligtig med rette kan anbringes i dækningsstyrken. Nu må vi jo være opmærksomme på, at de, der er færdige med rekrutuddannelsen, indgår sammen med de øvrige i militærorganisationen, og derved får de efter min opfattelse en værdi som led i dækningsstyrken. Men antallet har jeg altså hermed angivet.

Ligesom hr. Kristen Østergaard er jeg ikke så lidt forundret over, at hr. Kjeld Olesen rejser spørgsmålet om værnepligten på den måde, som det sker. Jeg husker jo, hvordan socialdemokratiet under finanslovedebatten fremsatte et forslag om 12 måneders tjenestetid, der skulle gennemføres, samtidig med at man ønskede revisionen af forsvarsordningen udskudt. Da var det altså sagligt rigtigt at gennemføre 12 måneders tjenestetid, og jeg undrer mig meget over, at sagen bliver rejst på denne måde nu, når man selv har været så ivrig efter at få gennemført denne ordning. Der er vel ingen,

der vil påstå, at en 12 måneders tjenestetid er lige så god og giver lige så gode dækningsstyrker som de 18 måneder, som mange militærsagkyndige betragter som minimum. Det gør man hverken her eller de andre steder, hvor man har 12 måneders tjenestetid, i Frankrig, i Belgien og i Norge, men vi kender jo grundene til, at vi ikke kan gå op på den tjenestetid, som de fleste sagkyndige betragter som minimum, og jeg troede egentlig, at socialdemokratiet så på det på samme måde som vi andre ved gennemførelsen af den tjenestetid, vi har i dag.

Jeg kan heller ikke forstå henvisningen til udtalelsen i betænkningen sammenholdt med forsvarschefens senere udtalelse. Jeg mener ikke, man kan lægge disse ting sammen og tale om et større efterslæb. Det, der var tale om i besvarelsen til forsvarsudvalget, var spørgsmålet om at anskaffe materiel. Man er kommet bagefter, kan man sige, og det var vel navnlig i den tidligere regerings tid, fordi man ikke havde fået erstatningen for våbenhjælpen, men vi har jo gennemført den ændring, der var tale om på det tidspunkt af materielinvesteringsbeløbene. Så vidt jeg husker, er vi i næste finansår oppe på 400 mill. kr. Vi prøver i det hele taget at få en omlægning i form af en formidskelse af de personelbetonede udgifter og til gengæld en forøgelse af udgifterne til materiel til øvelsesbrug, og hvad der ellers kan nævnes i den forbindelse, og jeg mener, at vi følger de planer, der var tale om dengang.

Jeg håber hermed at have besvaret de stillede spørgsmål, men kan altså ikke glæde mig over, at hr. Kjeld Olesen besvarede ret mange af mine spørgsmål, i hvert fald ikke de spørgsmål, der vedrørte selve lovforslaget. Jeg var forundret over, at hr. Kjeld Olesen helt lod mit spørgsmål om atomtærsklen ligge. Det kunne dog få særdeles alvorlige konsekvenser, hvis andre lande ville følge reduktionseksemplet og dermed fremkalde en direkte sænkning af atomtærsklen. Jeg synes ikke, man kan lade det spørgsmål ligge uden svar. Jeg synes, at et parti, der, efter hvad jeg har forstået, som vi andre ønsker at gøre, hvad det kan for at undgå, at en krig skal blive en atomkrig, må have et svar på det centrale spørgsmål, hvad man vil gøre, hvis den situation opstår, at andre